

Grunder och huvudargument

Det är i Österrike förbjudet att utöva yrkena laboratorietekniker, röntgentekniker och ortoped såsom självständig verksamhet. För att utöva dessa tre yrken krävs yrkestillstånd. En medborgare som tillhör dessa yrkesgrupper och kommer från en annan medlemsstat i vilken det är tillåtet att fritt utöva dessa yrken har således i Österrike inte möjlighet att utöva sitt yrke såsom självständig verksamhet. De nationella åtgärderna utgör således otvivelaktigt ett hinder för etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster.

Enligt kommissionen är Republiken Österrikes argument för att rättfärdiga dessa åtgärder inte övertygande. Det har inte i tillräcklig mån visats att yrkestillståndet för de berörda paramedicinska yrkena uteslutande skulle vara ägnat att säkerställa en högre hälsoskyddsnivå. Förbudet i österrikisk rätt att utöva dessa tre yrken såsom självständig verksamhet utgör ett oberättigat hinder och därmed ett åsidosättande av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster som garanteras i artiklarna 43 EG och 49 EG.

Talan av den 25 februari 2003 mot Republiken Italien väckt av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-82/03)

(2003/C 101/41)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 25 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Antonio Aresu, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- a) fastställa att Republiken Italien, genom att inte fullt ut samarbeta med kommissionen rörande arbetstagarnas hälsa och säkerhet, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 10 EG,
- b) förplikta Republiken Italien att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Under år 2000 mottog kommissionen ett klagomål från ett företag angående en föregivet felaktig implementering av rådets direktiv 89/655/EEG⁽¹⁾ av den 30 november 1989 om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbetstagares användning av arbetsutrustning i arbetet (andra särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG).

De italienska myndigheterna har, trots upprepade kontakter med kommissionen, inte tillhandahållit några upplysningar i anledning av klagandens påståenden. En sådan upprepad underlåtenhet att efterkomma kommissionens begäran om upplysningar är ett åsidosättande av medlemsstaternas skyldighet till lojalt samarbete med gemenskapens institutioner enligt artikel 10 EG.

(¹) EGT L 393, s. 13; svensk specialutgåva, område 5, volym 4, s. 182.

Talan mot Konungariket Spanien väckt den 26 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-84/03)

(2003/C 101/42)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 26 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Spanien. Sökanden företräds av G. Valero Jordana och K. Wiedner, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapsrätten genom att inte på ett korrekt sätt med sin nationella rättsordning införliva rådets direktiv 93/36/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandet vid offentlig upphandling av varor⁽¹⁾ och rådets direktiv 93/37/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandena vid upphandling av offentliga kontrakt för bygg- och anläggningsarbeten⁽²⁾, särskilt
 - genom att från tillämpningsområdet för kungligt lagdekret 2/2000 av den 16 juni 2000 om godkännande av ändringarna av lagen om offentlig upphandling, i synnerhet genom artikel 3.1 däri, utesluta

privaträttsliga organ som uppfyller villkoren i de tre strecksatserna i artikel 1 andra stycket b i de ovannämnda direktiven,

- genom att från tillämpningsområdet för nämnda ändringar, genom artikel 3.1 c däri, utesluta samarbetsavtal mellan offentliga myndigheter och övriga offentliga organ och därmed även avtal som utgör offentliga kontrakt enligt nämnda direktiv, och
 - genom att i artikel 141 a och artikel 182 a och g i nämnda ändringar medge tillämpning av förhandlade förfaranden i två fall som inte anges i nämnda direktiv, och
2. förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten framgår av yrkandena.

⁽¹⁾ EGT L 199, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 4, s. 126.

⁽²⁾ EGT L 199, s. 54.

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 27 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-89/03)

(2003/C 101/43)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 27 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Sökanden företräds av L. Ström och B. Stromsky, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har åsidosatt sina skyldigheter enligt rådets direktiv 93/15/EEG av den 5 april 1993 om harmonisering av bestämmelserna om utsläppande på marknaden och övervakning av explosiva varor för civilt bruk⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar eller

andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller, i andra hand, genom att inte informera kommissionen om dessa bestämmelser,

- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande löpte ut den 30 juni 1994.

⁽¹⁾ EGT L 121 av den 15.5.1993, s. 20.

Talan mot Republiken Portugal väckt den 28 februari 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-93/03)

(2003/C 101/44)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 28 februari 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Portugal. Sökanden företräds av Karen Banks och Miguel França, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 19 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/71/EG av den 13 oktober 1998 om mönsterskydd⁽¹⁾ genom att inte anta och sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv och i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om dessa författningar,
- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 28 oktober 2001.

⁽¹⁾ EGT L 289, 28.10.1998, s. 28.